

יום ג' , ט"ז , בשבט תשנ"ט (2 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי אבא קובנר, 1978

אזים ואלף הלילה...

התקדמנו בנא, מילא האלף הפקידים רבים בל' האזים ובס' פוק צרכיו:

למאכל: "ואמר אלוקים הנה נתתי לכם כל אלה כדן ... פו' עץ זורע זרע, לכם יהיה לאכלה" [במל"ג א', 29]

לבניין: "עשה לך גיבה עצי גופר" [למ, ו', 14]

לביגוד: "ויטפרו עלי גאנה ויעשו להם חגורות" [למ, ע', 7]

לצל: "והשענו גתם העץ" [למ, א', 4]

השיבות יגדו נוצרה לעצ' מאכל - "אמרו משום ר' עקיבא: כל עיר שאין בה פירות, אין תלמידי חכמים רשאי לזויר בהם מפני שמני' פירות מאירים את העינים". [משנ' סנהדרין 176]

ואמה הזכר צומה?

"לאזים שהיה הולך במדבר והיה רעב וצמא, ומצא אילן שפירותיו מתוקים וצילן נאה ואמץ חיים עזובה מתגלו. אכל מפירותיו ולגה מחמיו וישב בצילו. ובסביקל לילך אמר: "אילו, אילו! כמה אברכך? [ש' אל'ם זב' לחובה] כל אחר מאמץ לחיובו זה כל החובה שהוא נותן לנו ועושה לנו. אם אומר לך שיהיו פירותיך מתוקין, הרי שפירותיך מתוקין. שיהיה צורך נאה, הרי צורך נאה. שיהיה אמת חיים עזובה מתגלך, הרי אמת חיים עזובה מתגלך. אלא: יהי רצון שכל גטיעות שנוטעין צומך יהיו כמותך!" [משנ' חגיגה 56]

הפרקי אבות, גלמדינו אצ"ל [פירק ג', משנה כב']: רבי אלעזר בן עזריה היה אומר: כל שמכמתו מרובה מעשיו, צמא הוא צומה? זאילן, שענפיו מרובין ושורשיו מועטין, והרואה כזה ועוקרמו והופכתא זה פניו ... אבל כל שמעשיו מרובין ומכמתו, צמא הוא צומה? זאילן, שענפיו מועטין ושורשיו מרובין - שאפיא כל הרומח שקדושם באור ונושמהו בו, אין מציין אלו מתקדמו.

יום נעים !